27/10/2022

Ο Κυριάκος Μητσοτάκης παρευρέθηκε σε εκδηλώσεις για την 28η Οκτωβρίου στο Καλπάκι

/ Επικαιρότητα

Ο Πρωθυπουργός Κυριάκος Μητσοτάκης παρέστη σήμερα στις εκδηλώσεις για τον εορτασμό της Εθνικής Επετείου της 28ης Οκτωβρίου, στο Καλπάκι Ιωαννίνων. 'Το «ΟΧΙ» αποτελεί την εθνική μας θέση απέναντι σε κάθε επιβολή", είπε μεταξύ άλλων ο κ. Μητσοτάκης στον χαιρετισμό του.

Στο πλαίσιο των εκδηλώσεων, παρακολούθησε την επιμνημόσυνη δέηση, κατέθεσε στεφάνι στο Μνημείο του Μαχητή και άναψε ένα κερί προς τιμήν των 167 πεσόντων στρατιωτών τα λείψανα των οποίων φυλάσσονται στο οστεοφυλάκιο του Μνημείου.

Ζεύγος μαχητικών αεροσκαφών διέσχισε τους ουρανούς στο ακριτικό Πωγώνι, την ώρα που ξεκινούσαν οι εκδηλώσεις στο Μνημείο του Μαχητή.

Το «παρών» στις εκδηλώσεις έδωσαν, επίσης, ο πρόεδρος της Βουλής Κώστας Τασούλας, ο υφυπουργός Προστασίας του Πολίτη Λευτέρης Οικονόμου, βουλευτές του Νομού, ο αρχηγός της Ελληνικής Αστυνομίας Κώστας Σκούμας, ο περιφερειάρχης Ηπείρου και άλλοι.

Ο χαιρετισμός του Πρωθυπουργού

Κύριε Πρόεδρε της Βουλής, κύριε Περιφερειάρχα, Σεβασμιότατε, κυρίες και κύριοι,

Αισθάνομαι ειλικρινά συγκινημένος που βρίσκομαι σήμερα μαζί σας σε αυτόν τον τόπο που τον αρδεύει η Ιστορία, στα βήματα του Βασιλιά Πύρρου, στο δρόμο του προς τη Ρώμη, αλλά και απέναντι από τις κορυφές που πριν από 82 χρόνια το «ΟΧΙ» στον φασισμό και στον ξένο εισβολέα γράφτηκε με αίμα και θρίαμβο.

Εδώ, οι δυνάμεις της ελευθερίας πέτυχαν την πρώτη τους νίκη κατά του Άξονα. Το **Καλπάκι συνεπώς αποτελεί σύμβολο που διαπερνά τα σύνορα και τους καιρούς**, εκπέμποντας από την Ελλάδα αξίες παγκόσμιες που δεν φυλακίζονται στο χθες, αλλά αντίθετα ανανεώνονται συνέχεια μέσα στο χρόνο.

Είμαστε, κύριε Δήμαρχε, όλοι πολύ χαρούμενοι που φέτος τα Καλπάκεια επιστρέφουν ύστερα από τους περιορισμούς της πανδημίας. Θα τιμήσουμε έτσι όπως πρέπει, όπως τους αρμόζει, τους μαχητές της 8ης Μεραρχίας που τον Οκτώβριο του 1940 έδωσαν -σε αυτά εδώ τα βουνά- τις πρώτες μάχες, κρατώντας και απωθώντας τις επίμονες επιθέσεις του στρατού του Μουσολίνι, διαμορφώνοντας, όμως, ταυτόχρονα ένα μοναδικό **υπόδειγμα πολεμικής αρετής και ετοιμότητας**, ατόφιου πατριωτισμού και πίστης στην ελευθερία. Πάνω απ΄ όλα, όμως, ένα υπόδειγμα εθνικής ενότητας και συλλογικής δράσης.

Γιατί μπορεί η οξυδέρκεια και οι χειρισμοί του **Στρατηγού Κατσιμήτρου,** που μάλιστα επέμεινε να εκδηλωθεί εδώ η πρώτη αντίσταση, να έφεραν τελικά τη νίκη, όμως όλους τους προηγούμενους μήνες οι Ηπειρώτες είχαν μεριμνήσει να οχυρώσουν την περιοχή υπό την καθοδήγηση του **Συνταγματάρχη Μαυρογιάννη.**

Άλλοι, πολύ πιο ειδικοί από εμένα, έχουν μιλήσει, ασφαλώς, πολύ εκτενέστερα για το πολεμικό θαύμα που καταγράφηκε σε τούτα εδώ τα χώματα. Προσωπικά επιλέγω να αναδείξω την κινητήρια δύναμη που είναι και πηγή κάθε θαύματος του ελληνισμού. Την αγάπη, δηλαδή, για την εθνική μας ανεξαρτησία, που ενώνει λαό και **ένοπλες δυνάμεις**, αλλά ενώνει και τους πολίτες μεταξύ μας.

Γιατί αυτή είναι προϋπόθεση της κοινής μας ευημερίας. Μπροστά της κάθε άλλη διαφορά μικραίνει. Κι όταν απειλείται, οι Ελληνίδες και οι Έλληνες ενώνονται και μεγαλουργούν. Αυτό ακριβώς έγινε εδώ πριν από 82 χρόνια.

Και δεν είναι τυχαίο, άλλωστε, ότι σε αυτά τα μέρη «έδρευε» από τις ταραγμένες δεκαετίες του ’20 και του ’30 ένας πειθαρχικός ουλαμός στρατευμένων ποινικών και πολιτικών κρατουμένων, δείγμα του διχασμού και του αυταρχισμού εκείνης της εποχής. Κι όμως, ο άνεμος της πατριωτικής ενότητας του ’40 παρέσυρε διαφορές και λάθη, φέρνοντας όλους τους Έλληνες δίπλα-δίπλα στα χαρακώματα κατά των Ιταλών, μετά στην εποποιία της εθνικής αντίστασης, για να μας διχάσει μετά και πάλι ο **εμφύλιος**.

Ανάμεσα στα άλλα, λοιπόν, το Καλπάκι προβάλλει και ως τόπος που ανατέλλει στην πράξη η νικηφόρα εθνική συμφιλίωση. Αυτό το «ΟΧΙ» που είναι χαραγμένο στην πλαγιά του Προφήτη Ηλία έρχεται από μακριά και πηγαίνει μακριά, συνοδεύοντας την Ιστορία μας.

Έτσι, σήμερα, απευθύνεται και σε έναν άλλον εισβολέα, στη Ρωσία που καταπατά το **Διεθνές Δίκαιο**, το απαραβίαστο των συνόρων και την ανεξαρτησία της Ουκρανίας. Και ανάβει έτσι μια διπλή φωτιά στην Ευρώπη, προκαλώντας αίμα στα μέτωπα με τα όπλα και αποζητώντας αστάθεια στις δυτικές κοινωνίες με μοχλό την ακρίβεια.

Αλλά και κάτι ακόμα, προβάλλοντας ένα αυταρχικό τετελεσμένο ως πρότυπο μίμησης άλλων ταραξιών, πιθανώς και εδώ στη γειτονιά μας. Να γιατί λοιπόν η **Ουκρανία** μας αφορά και γιατί στις πεδιάδες της δίνονται ανάλογες μάχες με εκείνες του 1940 στα βουνά των Ιωαννίνων και γιατί το «**ΟΧΙ**» αποτελεί την εθνική μας θέση απέναντι σε κάθε επιβολή.

Ειδικά όταν προέρχεται από χώρες που όσο υψώνουν τη ρητορική τους, τόσο βυθίζονται στη δική τους απομόνωση. Όπως είπα, όμως, τα τρία αυτά γράμματα απαντούν μόνο σε όσους απειλούν και δεν προκαλούν αλλά προσκαλούν στο δρόμο της νομιμότητας, στο δρόμο της ειρήνης. **Γι΄ αυτό και η άλλη όψη του ελληνικού «ΟΧΙ» είναι το «ΝΑΙ» στη σταθερότητα και τη συνεργασία.**

Κακά τα ψέματα, κανείς πουθενά δεν πιστεύει ότι η **Τουρκία** κινδυνεύει από τα **ελληνικά νησιά.** Αντίθετα, το ότι εκείνη επιβουλεύεται την κυριαρχία της Ελλάδος το διαλαλεί, δυστυχώς, συνέχεια η ίδια.

Από την πλευρά μας, λοιπόν, οι θέσεις μας είναι σταθερές: **στην επιθετικότητα αντιτάσσουμε την ετοιμότητα**. Τα επιχειρήματά μας βασίζονται στο Διεθνές Δίκαιο και στο Δίκαιο της Θάλασσας. Και ασφαλώς την αμυντική μας επαγρύπνηση και τη διπλωματική μας θωράκιση που μας προσφέρουν οι ισχυρές μας συμμαχίες.

Όλα αυτά, μάλιστα, με τη ψυχραιμία εκείνου που έχει το δίκιο με το μέρος του. **Με την αυτοπεποίθηση του πατριώτη** και πάνω απ’ όλα δρώντας ανοιχτά στο φως της αλήθειας και της μέρας.

Γιατί όσοι φωνασκούν ότι τάχα κινούνται μόνο στο σκοτάδι, συχνά χάνονται μέσα σε αυτό. Και μη ξεχνάτε ότι άλλωστε και εδώ στο Καλπάκι, μέσα στη νύχτα και πριν ξημερώσει ήρθαν οι Ιταλοί, για να τους απαντήσουν, όπως έπρεπε, **πρώτα οι Ηπειρώτες και οι Έλληνες και ύστερα η ίδια η Ιστορία.**

«**Ουδεμία ιδέα, εις ουδένα να υπάρχει περί υποχωρήσεως**. Πάντες θα αγωνισθώμεν επί των θέσεών μας και εν ανάγκη θα πέσωμεν υπερασπιζόμενοι αυτάς», έγραφε η τελευταία διαταγή του Κατσιμήτρου.

Και έτσι έγινε. Οι Έλληνες δεν υποχώρησαν, αλλά προχώρησαν, όπως ακριβώς το θέλει η παράδοση αυτού του τόπου και είναι ένα χρέος της δικής μας γενιάς προς τη γενιά που πολέμησε το ’40, είναι και η γενιά του πατέρα μου, του Κωνσταντίνου Μητσοτάκη.

Αυτή η γενιά που μας παρέδωσε **μία Ελλάδα ελεύθερη** και ευημερούσα να την τιμούμε και να τη θυμόμαστε, προς το χαμένο εκείνον ανθυπολοχαγό για τον οποίον το Άσμα ηρωικό και πένθιμο θα θρηνεί πάντα με την περήφανη φωνή του

Ελύτη, «βρόντηξαν τα βουνά της Αλβανίας, δεν έκλαψαν, γιατί να κλάψουν; Ήταν γενναίο παιδί».

Είμαι όμως κύριε Δήμαρχε εδώ γιατί, όπως είπατε, πρέπει όλοι να αγωνιστούμε ώστε το Καλπάκι να μη μείνει μόνο απλή ανάμνηση, αλλά παντοτινή και ενεργή μνήμη. Και για αυτό και θα πρέπει να δούμε άμεσα, να δρομολογήσουμε εκείνες τις δράσεις για να δημιουργηθεί το Πάρκο Ιστορίας, αλλά κυρίως -όπως είπατε- για να ανεγερθεί ένα κενοτάφιο εδώ, στους πρόποδες του Μνημείου του Μαχητή, όπου θα αναγράφονται ένα προς ένα τα **σχεδόν 14.000 ονόματα Ελλήνων στρατιωτών που έπεσαν στον πόλεμο του ’40 – ’41.**

Είναι μία οφειλή του παρόντος προς το παρελθόν, που στέκει και πυλώνας του μέλλοντός μας. Από εκεί, λοιπόν, θα απαντήσω με μία λέξη μόνο για να κλείσω τον χαιρετισμό μου. Μία απλή λέξη, που όμως συμπυκνώνει την ατομική και συλλογική αποφασιστικότητα της στιγμής, την **πεμπτουσία της ελευθερίας**, αλλά τελικά και την **προοπτική της προόδου της χώρας.**

Ένα σύνθημα που αντήχησε, αντηχεί και θα αντηχεί πάντα σε αυτά τα βουνά: «Αέρα». Για να μας καλεί να βαδίζουμε ενωμένοι και με αυτοπεποίθηση, με πίστη στο **ηρωικό χθες**, με σχέδιο και **όρεξη για δουλειά** στο σήμερα, με **αισιοδοξία και ελπίδα για το αύριο**, με σιγουριά, με συνέχεια, με συνέπεια.

Σας ευχαριστώ πολύ

Κεντρική φωτογραφία: (Dimitris Papamitsos / Greek Prime Minister’s Office)

Φωτογραφίες στο κείμενο: epiruspost, iefimerida